

**МІНІСТЕРСТВО АГРАРНОЇ ПОЛІТИКИ ТА ПРОДОВОЛЬСТВА УКРАЇНИ
БІЛОЦЕРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ АГРАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ**

**ОСНОВНІ НАПРЯМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ
ВЕТЕРИНАРНОГО БЛАГОПОЛУЧЧЯ
ТВАРИННИЦТВА**

**Тези доповідей
міжнародної науково-практичної конференції**

6 листопада 2014 року

**Біла Церква
2014**

Редакційна колегія:

Даниленко А.С., д-р екон. наук, академік НААН;
Сахнюк В.В., д-р вет. наук, професор;
Івасенко Б.П., канд. вет. наук, доцент;
Олешко О.Г., канд. с.-г. наук, доцент;
Тирсіна Ю.М., канд. вет. наук, доцент;
Царенко Т.М., канд. вет. наук, доцент;
Білан А.В., канд. вет. наук, доцент;
Сокольська М.О., зав. редакційного відділу, відповідальний секретар.

Основні напрями забезпечення ветеринарного благополуччя тваринництва: тези доповідей міжнародної науково-практичної конференції, 6 листопада 2014 р. – Біла Церква, 2014. – 58 с.

У збірнику тез представлені матеріали наукових досліджень з найактуальніших питань забезпечення ветеринарного благополуччя в тваринництві, зокрема, діагностика, лікування та профілактика найпоширеніших хвороб домашніх тварин.

Наведені результати доповідались на конференції «Основні напрями забезпечення ветеринарного благополуччя тваринництва» 6 листопада 2014 р. і можуть бути використані для навчального процесу та в практичній діяльності лікарями ветеринарної медицини.

організму. Для дослідження ми проводили обробку інкубаційних яєць груп-аналогів розчином аквахелату германію в дозах мкг/кг яєць: I – 2,5; II – 5,0; III – 7,5, а яйця перепелів контрольної групи оброблялися дистильованою водою. Аналізуючи рівень пероксидного окиснення ліпідів у тканинах печінки 9-ти добових ембріонів перепелів, ми спостерігали у другій групі тенденцію до збільшення активності дієнових кон'югатів (ДК), що ймовірно пов'язане із замиканням алантоїсу у критичний період розвитку. Рівень малонового діальдегіду у тканинах печінки 9-ти добових ембріонів у другій групі мав тенденцію до зниження в порівнянні з контрольною групою. В третій дослідній групі навпаки встановили тенденцію до збільшення активності малонового діальдегіду порівняно з контролем. У 9-ти добових ембріонів перепелів, активність супероксиддисмутази у першій та третій групах не мала вірогідної різниці порівняно з контрольною групою, а в другій групі ми спостерігали, зменшення активності супероксиддисмутази на 54,6% а каталази - на 14,3% порівняно з контролем. Активність глутатіонпероксидази (ГПО) вірогідно зростає в 2-3 рази, ймовірно, це відбувається за рахунок зниження активності СОД і КАТ та, як наслідок, посилення процесів пероксидації при дії розчину аквахелату германію в дозі 5,0 мкг/кг, що співпадає з критичним періодом замикання алантоїсу в ембріонів перепелів.

На 15-ту добу вміст дієнових кон'югатів у тканинах печінки ембріонів у другій групі мав тенденцію до збільшення. А малоновий діальдегід мав тенденцію до зниження в другій групі порівняно з контролем. Активність ферментів в тканинах печінки у другій групі вірогідно зросла: супероксиддисмутази на 55,6%, а каталази - на 43,7% порівняно з контрольною групою. Це свідчить про більш високий рівень функціональної активності стану АОС ембріону птиці, а сприяє йому зменшення активності ГПО на 37,1% у другій дослідній групі в порівнянні з контролем. Можливо, це є особливістю обміну речовин тканини печінки, що властиво птиці на 15-ту добу ембріонального розвитку. Активність молекул середньої маси на 9-ту і 15-ту добу розвитку ембріонів перепелів не зазнала вірогідних змін в усіх дослідних групах порівняно з контрольною.

Отже, застосування розчину аквахелату Ge в дозі 5,0 мкг/кг сприяє активізації показників АОЗ організму під час ембріонального розвитку перепелів.

УДК 636.6.087.7:612.1

СТОВБЕЦЬКА Л.С., аспірантка

Науковий керівник – **НІЩЕМЕНКО М.П.**, д-р вет. наук

Білоцерківський національний аграрний університет

ПОКАЗНИКИ АКТИВНОСТІ АСПАРАГІНОВОЇ І АЛАНІНОВОЇ ТРАНСФЕРАЗИ ТА ЛУЖНОЇ ФОСФАТАЗИ ЗА ВПЛИВУ КОМПЛЕКСУ АМІНОКИСЛОТ ТА ВІТАМІНУ Е

Одним з важливих показників, який характеризує інтенсивність обміну речовин в організмі тварин, є активність клітинних ферментів амінотрансфераз. На початку дослід, показники активності ферментів АсАТ в контрольній та дослідних групах, вірогідно не відрізнялись і були майже однаковими в межах 2,96 – 3,1 ммоль/год×л.

На 15-ту добу експерименту, нами встановлене вірогідне збільшення активності АсАТ сироватки крові перепілок в 2-й дослідній групі порівняно з контролем на 9,09 % ($p < 0,05$), а в 3-й та 4-й дослідній групі цей показник був на рівні контролю. На 30-ту та 45-ту добу експерименту спостерігалася тенденція до підвищення показників активності АсАТ у сироватки крові перепілок всіх дослідних груп в порівнянні з контролем. Активність аланінової трансферази на початку експерименту у перепілок контрольної та дослідних груп також вірогідної різниці не мала та коливалась у межах $0,40 \pm 0,04$ – $0,50 \pm 0,04$ ммоль/год×л. На 30-ту добу досліді активність АлАТ у сироватці крові перепілок 2-ї і 3-ї дослідних груп була в межах 0,98 – 0,99 ммоль/год×л, тобто, була на 16,6 – 17,8% більшою порівняно з

показниками контрольної групи. На 45-ту добу експерименту спостерігали спад активності АлАТ у сироватці крові перепілок дослідних груп, але все рівно вона була більша, ніж у контролі.

Отже, не значні зміни активності АсАТ та АлАТ встановлені нами в сироватці крові перепілок за згодовування комплексу амінокислот в поєднанні з вітаміном Е, свідчать про те, що обмін речовин у птиці був у межах фізіологічної норми. Тобто, активність даних ферментів пов'язана не тільки з обміном білків, а і з обміном вуглеводів, нуклеїнових кислот, вона також залежить від стану енергетичного обміну в тканинах та необхідна для забезпечення високого рівня обміну речовин при відкладанні яйця.

Активність лужної фосфатази у перепілок контрольної та дослідних груп на початку досліду була в межах – $486,7 \pm 29,9$ – $517,8 \pm 48,6$ од/л. Протягом експерименту активність ЛФ у птиці дослідних груп була більшою у перші 15-ть діб на 9,0-15,0%, на 30-ту добу – на 9,5-9,7%, а на 45-ту добу – була більшою лише на 5,5-7,5% порівняно з контролем.

Відмітимо, що зростання активності лужної фосфатази (ЛФ) в перепілок дослідних груп було в межах фізіологічної норми. Його можна пов'язати зі збільшенням процесу яйцеутворення та яйцекладки, оскільки лужна фосфатаза забезпечує перенесення іонів кальцію та фосфору, які необхідні для формування шкаралупи яйця і зростання активності ензиму відбувається адекватно збільшенню несучості птиці.

УДК 636.6.087.74:612.3

ПОРОШИНСЬКА О.А., канд. вет. наук

Білоцерківський національний аграрний університет

ksenia0709@gmail.com

РІВЕНЬ М'ЯСНОЇ ПРОДУКТИВНОСТІ ПЕРЕПЕЛІВ ЗАЛЕЖНО ВІД АКТИВНОСТІ ФЕРМЕНТІВ ОРГАНІВ ТРАВЛЕННЯ ТА ЗА ВПЛИВУ КОМПЛЕКСУ АМІНОКИСЛОТ

Ферменти органів травлення відіграють важливу роль у процесі діяльності живого організму. Їх активність має прямий зв'язок з загальним метаболізмом усього організму, обумовлює ріст молодняку та продуктивність дорослої птиці.

Метою досліджень було вивчення функціонального стану дванадцятипалої кишки та підшлункової залози за впливу комплексу амінокислот та їх вплив на ріст перепелів.

Матеріалом для досліджень були перепели породи Фараон віком 55 діб з яких були сформовані 2 групи – контрольна та дослідна. Птиці обох груп згодовували стандартний комбікорм, а дослідній додавали комплекс амінокислоти в дозах: L-лізин – 0,3 % , DL-метіонін – 0,2 %, L-треонін – 0,2 % на 1 кг комбікорму.

Отримані результати свідчать, що протеолітична активність ферментів у тканині підшлункової залози перепелів дослідної групи була на 18,4 % ($p < 0,01$) вища, ніж у птиці контрольної. Також встановлено у перепелів дослідної групи вірогідне зростання активності протеаз дуоденального вмістимого на 24,2 % ($p < 0,01$) та слизової оболонки дванадцятипалої кишки до $15,32 \pm 0,74$ ммоль/с×г, що на 19,7 % ($p < 0,05$) вище, ніж у контролі ($12,8 \pm 0,52$ ммоль/с×г).

При дослідженні амілолітичної активності органів травлення відмічено, що у перепелів, до раціону яких додавали лізин, метіонін та треонін, вона була вищою. Зокрема, вірогідне зростання активності амілази відмічалось у тканині підшлункової залози на 18,1 % ($p < 0,01$) та в дуоденальному вмістимому на 13,0 % ($p < 0,05$), а активність амілолітичних ферментів слизової оболонки дванадцятипалої кишки перепелів не зазнала змін.

Активність ліполітичних ферментів тканини підшлункової залози перепелів дослідної групи була вірогідно вищою, ніж у контролі на 12,1 % ($p < 0,01$), а в дуоденальному вмісті на – 13,6 % ($p < 0,05$).